28 Αυγούστου 2022

“Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου” – Εκπομπή Καρδιακός Λόγος – Πεμπτουσία TV #38

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Όταν αρχίζουμε και μπαίνουμε δειλά δειλά στα πράγματα της Εκκλησίας αρχίζει και μας ταλαιπωρεί το ερώτημα «τελικά πως θα σωθούμε». Έρχεται η περικοπή αυτής της Κυριακής και μας λέει εμμέσως πλην σαφώς «Η σωτηρία σας βρίσκεται στα χέρια σας: συγχωρήστε – και θα συγχωρεθείτε»

Μιλήστε σας παρακαλούμε για την Ευαγγελική Περικοπή του αχάριστου δούλου η το Ευαγγέλιο της συγχώρησης όπως τον χαρακτηρίζουν οι πατέρες.

Ποιο είναι το μήνυμα αυτής της περικοπής;

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Στην παραβολή μας ποιος είναι ο βασιλιάς που θέλει να λογαριασθεί με τους ανθρώπους;

Εφόσον είναι ο Θεός ο βασιλιάς ποια είναι η περιουσία Του;

Γιατί είμαστε όλοι καταχρεωμένοι στον Θεό. Ποιό είναι το χρέος που του οφείλουμε; (ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΜΑΣ)

Πως ξεχρεώνουμε το χρέος μας στον Θεό; (όταν αντιπροσφέρουμε τα δώρα της αγάπης του Θεού ξεχρεώνουμε)

Εμείς δεχόμαστε τα χαρίσματα της αγάπης του Θεού αλλά τα κρατάμε τις περισσότερες φορές για τον εαυτό μας. Τι μας εμποδίζει να τα αντιπροσφέρουμε να τα μεταδώσουμε στον διπλανό μας;

10.000 τάλαντα της εποχής του Χριστού ισοδυναμούν σήμερα με 2.400.000 χρυσές λίρες. Τι συμβολίζει αυτό το υπέρογκο ποσό που αδυνατεί να ξεπληρώσει ο δούλος και του το χαρίζει ο βασιλιάς της παραβολής; (οι αμαρτίες μας)

Τα 100 δηνάρια που χρωστούσε στον αχάριστο δούλο ο συνδούλος τους ισοδυναμούν με 100 ημερομήσθια σημερινά θα λέγαμε). Τι συμβολίζουν τα 100 δηνάρια ως πολύ μικρότερο χρέος σε σχέση με τα 10.000 τάλαντα (εἶναι τὰ σφάλματα τοῦ πλησίον μας)

«Σπλαγχνισθείς δε ο Κύριος». Από που προέρχεται η ευσπλαχνία, το έλεος πραγματικά; Ποια είναι η διαφορά του κοσμικού φρονήματος από το φρόνημα του Θεού;

Και πως θα προσέχουμε για να καταλάβουμε την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα τους;

Ο δούλος γλίτωσε το υπέρογκο προσωπικό χρέος αλλά όταν ήρθε η ώρα να κάνει το ίδιο με τον άλλο δούλο που του χρωστούσε απειροελάχιστο ποσό σε σχέση με το δικό του έγινε πολύ σκληρός. Θηρίου ωμότερος λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Τι τον εμπόδισε να θυμηθεί το μεγάλο καλό που έγινε στον εαυτό του και κατάντησε απάνθρωπος ο ίδιος;

Γιατί αναφέρει πως οι σύνδουλοι είδαν αυτό που έκανε ο άσπλαχνος δούλος και το ανέφεραν στον κύριό τους; Χρειαζόταν να το πουν οι σύνδουλοι; Θεός ήταν και τα ήξερε όλα.

Ο βασιλιάς θύμωσε και τον παρέδωσε στους βασανιστές ώσπου να ξοφλήσει το χρέος του. Καταρχήν ποιοι ήταν οι βασανιστές του;

Ποιο είναι το νόημα της τιμωρίας του σκληρού δούλου;

Τιμωρεί τελικά ο Θεός;

Διάβασα κάπου ότι το βαθύτερο νόημα της εντολής του βασιλιά της περικοπής ήταν πως, όταν οι αμαρτίες ξεπερνούν τα όρια, ο Θεός μας στερεί όλες τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος που καταξιώνουν τον άνθρωπο. Πότε οι αμαρτίες ξεπερνούν τα όρια; Για να είναι αμαρτίες δεν έχουν ήδη ξεπεράσει την κόκκινη γραμμή;

Επιτρέπει ο Θεός να παίζουμε μαζί του; Πως φαίνεται ότι γλυστράμε και πέφτουμε σε αυτό το παράπτωμα για να προλάβουμε ;

Πάτερ Ημών, Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και εμείς αφίεμεν τοις οφειλέτες ημών. Συγχώρησε μας όπως συγχωρούμε. Εξηγήστε μας σας παρακαλώ «πως ανανεώνουμε καθημερινά τη συμφωνία μας με το Θεό» με αυτή την προσευχή.

Δηλαδή συγγνώμη αντὶ συγγνώμης; θα συγχωρηθής, μόνο αν συγχωρήσεις;

Να το πω πρακτικά; Αν κάποιος σου κάνει τον βίο αβίωτο, η συμπεριφορά του είναι μια κόλαση, ο ίδιος ζει μέσα στο ψέμα, μονίμως μέσα στα νεύρα και στην υποκρισία, έχει φθόνο και ζήλεια και ανασφάλεια και για την σκιά του, όχι μόνο για τους συνανθρώπους του αλλά για την οικογένεια του την ίδια, τι σημαίνει πρακτικά τον συγχωρώ; Πως με έναν τέτοιο άνθρωπο τριγύρω μας θα τοποθετήσουμε την ύπαρξη μας στο χώρο της αγάπης και της συγχωρητικότητας του Θεού;

Μας λέει η Εκκλησία αν συγχωρέσεις ένα κακό, ο Θεός θα σου συγχωρέσει εκατό. Δηλαδή;

Λέμε «τον συγχωρώ, τον εχθρό μου. Κακό δεν θα του κάνω. Αλλά από τον Θεὸ νὰ τόβρει, αυτό που μου έκανε. Μιλήστε μας για την καμουφλαρισμένη συγνώμη.

Σε άλλη περίπτωση λέμε. Τον συγχωρώ, δεν θέλω να πάθει κακό αλλά δεν θέλω να το δω στα μάτια μου. Αν δεν έχω δύναμη να τον δω στο μάτια μου πια σημαίνει ότι δεν το συγχωρώ; Δεν θα ήταν υποκρισία το αντίθετο;

Λέμε και αυτό «τον συγχωρώ αλλά δεν πρόκειται να του ξαναμιλήσω». Είναι λάθος και αυτό; Είμαι υποχρεωμένος να έχω σχέσεις με τον εχθρό μου;

Μια άλλη στάση μας είναι «θα αφήσω τον χρόνο να θεραπεύσει την έχθρα». Τι μας τιμάει περισσότερο εμάς τους Χριστιανούς ο χρόνος η ή Θεία Χάρις; Τι κάνουμε σε αυτή την περίπτωση;

Αν εσύ θέλεις πραγματικά να συμφιλιωθείς αλλά ο άλλος υποκρίνεται ότι θέλει και ξέρεις από προηγούμενες συμπεριφορές ότι θα κάνει τα ίδια; Επιμένεις στην συμφιλίωση άσχετα αν ξέρεις ότι θα τον ξαναφάς τον μπάτσο και με μεγαλύτερη δύναμη αυτή την φορά;

Πάντως να πω και την μαύρη αλήθεια: επειδή ξεχνάμε ότι ίσως και εμείς να έχουμε αδικήσει, έχουμε την γεύση της αδικίας στην γλώσσα μας και γινόμαστε εύκολα επιθετικοί όταν αδικούμαστε. Τι σημαίνει αυτό για την κοινωνία μας σήμερα;